

Creștini în mijlocul lumii

Chemarea divină la Opus Dei este aceeași pentru toți membrii săi. Există pur și simplu moduri diferite de a trăi aceeași vocație creștină, în funcție de circumstanțele personale ale fiecăruia.

28.06.2024

Laici și preoți în Opus Dei

Opus Dei este alcătuit dintr-un Prelat, propriul cler și laici, femei și bărbați. Membrii Opus Dei sunt creștini

obișnuiți - credincioși ai diecezei și parohiei în care trăiesc - a căror apartenență la Opus Dei nu implică un statut sau o consacrare specială în Biserică. Ei provin din toate clasele sociale și culturi și exercită cele mai diverse profesii. Poziția lor în stat și în societate este aceeași cu cea a celorlalți cetățeni, cu care trăiesc cot la cot.

În Opus Dei nu există diferite categorii sau grade de apartenență. Există doar diferențe în modul de a trăi aceeași vocație în funcție de circumstanțele personale ale fiecărui om. De aici derivă diferite grade de disponibilitate obiectivă pentru sarcinile apostolice și formative promovate de Opus Dei și, în acest sens, se face distincție între numerari, asociați și supranumerari.

Scopul Opus Dei este de a contribui la misiunea evanghelizatoare a Bisericii, promovând în rândul

tuturor oamenilor o viață conformă cu credința în condițiile lor obișnuite, în special prin sfințirea muncii. Sfințirea muncii înseamnă să o faci conform spiritului lui Isus Cristos: să te străduiești să-ți faci munca cât mai bine posibil, pentru a da slavă lui Dumnezeu și pentru a-i sluji pe alții. Munca devine astfel un loc de întâlnire cu Dumnezeu, un loc de îmbunătățire și maturizare personală și o contribuție la societate.

Majoritatea persoanelor din Opus Dei - aproximativ 73% - sunt membri supranumerari: sunt în general bărbați sau femei căsătoriți, pentru care sfințirea îndatoririlor familiale este o parte esențială a vieții lor creștine.

Numerarii și asociații se angajează la celibat din motive apostolice și sunt astfel mai ușor disponibili pentru activitatea de formare a Prelaturii.

Celibatul nu schimbă în niciun fel identitatea lor de credincioși obișnuiți, statutul lor profesional sau locul lor în Biserică și în societate.

Majoritatea membrilor locuiesc cu familiile lor sau acolo unde este mai convenabil pentru ei, în funcție de circumstanțele personale. Numerarii locuiesc de obicei la sediul unui centru Opus Dei. Fiecare desfășoară activitatea lui profesională și rămân disponibili pentru munca apostolică și formarea celorlalți credincioși ai Opus Dei.

Unele dintre numerare, numite numerare auxiliare, își dedică activitatea profesională în primul rând îngrijirii centrelor Opus Dei, astfel încât activitățile de evanghelizare care se desfășoară în și din aceste centre să păstreze atmosfera care caracterizează o familie creștină. Ei își asumă aceleași

angajamente de viață creștină ca și ceilalți membri ai Prelaturii.

Decizia de a solicita admiterea în Opus Dei ca numerară auxiliară implică o înclinație sau un gust profesional pentru munca casnică și dorința de a dobândi pregătirea corespunzătoare, dacă se provine dintr-un alt domeniu de activitate. La fel ca numerarele care fac aceeași muncă la sediile centrelor Opus Dei, ele nu o fac ca angajate în casa altcuiva, ci ca mame sau surori în propria lor casă.

Preoții Prelaturii provin din rândul credincioșilor laici ai Opus Dei: numerari și asociați care, după ani de apartenență la Lucrare, după ce au finalizat studiile necesare pentru accesul la preoție și după ce au sesizat chemarea lor, sunt invitați de prelat să primească hirotonirea. Ministerul lor pastoral se desfășoară în primul rând în serviciul poporului

și al activității apostolice a Prelaturii, contribuind astfel și la activitatea pastorală a diecezei locale. Acest sprijin poate fi oferit și în mod direct, de exemplu, prin servicii pastorale în parohii, prin îngrijirea capelaniilor universitare, prin îngrijirea pastorală în spitale sau, în cele din urmă, prin muncă specializată în cadrul curiei diecezane.

Atmosferă de familie

O trăsătură caracteristică a fizionomiei Opus Dei este atmosfera sa de familie creștină. Această atmosferă de familie este prezentă în toate activitățile organizate de Prelatură. Ea se reflectă, de asemenea, în căldura centrelor sale, în simplitatea și încrederea în relațiile dintre ei și în atitudinile de serviciu, înțelegere și delicatețe în viața de zi cu zi pe care se străduiesc întotdeauna să le păstreze. Toți colaborează într-un fel sau altul la

îngrijirea materială a centrelor, dar munca celor care se ocupă de administrația casnică contribuie într-un mod special.

Numărul persoanelor din Opus Dei: câteva cifre

În prezent, aproximativ 93.600 de persoane fac parte din Opus Dei, dintre care 2.122 sunt preoți. Din totalul credincioșilor, 60% sunt femei și 40% bărbați. Distribuția pe continente este următoarea: Africa 4%, America 36%, Asia 4,5%, Europa 54,5%, Oceania 1%.

Viedoclipuri: Povești ale oamenilor și prietenilor Opus Dei

Aderarea la Lucrare

1. Creștini în mijlocul lumii

Dumnezeu a dorit ca Opus Dei să promoveze în lume conștientizarea

chemării universale la sfințenie, oferind formare creștină și ajutor spiritual tuturor credincioșilor care o doresc, pentru a realiza acest ideal, atât de logic în rândul catolicilor.

Pentru a atinge acest scop, Biserica a creat Prelatura Sfintei Cruci și a Opus Dei, compusă din preoți și laici, care cooperează organic, sub îndrumarea pastorală a Prelatului.

Această Prelatură, ca orice altă circumscripție ecleziastică, facilitează o anumită comuniune a sfinților, la care iau parte într-un fel sau altul toate persoanele care doresc să-și îmbunătățească viața creștină urmând acest drum specific.

Apartenența la această Prelatură aduce cu sine un mod concret de a fi creștini obișnuiți în mijlocul lumii și, din acest motiv, nu constă în a se angaja să îndeplinească doar anumite sarcini, ci implică un angajament pe viață: este vorba, așa

cum spunea Sfântul Josemaría, de a face Opus Dei fiind fiecare el însuși Opus Dei, prin activitatea sa obișnuită, individuală, familială și profesională.

Credincioșii Prelaturii dobândesc dreptul de a primi ajutor spiritual (mijloace de formare colective și individuale, unele sacramente, în special Spovada și Euharistia, cuvântul lui Dumnezeu adaptat circumstanțelor lor) și se află sub jurisdicția Prelatului în toate aspectele legate de misiunea Prelaturii.

Cei care, fără a fi membri ai Lucrării, participă la activitățile apostolice ale acesteia, beneficiază, de fapt, de bunurile spirituale ale Opus Dei și pot contribui la sporirea lor prin faptele lor bune, precum și să ajute la misiunea acesteia prin apostolatul lor în lume.

Cei care aderă la Opus Dei o fac pentru că sunt convinși că au primit o chemare divină. Prin urmare, încorporarea în Prelatură se realizează în mod voluntar, cu libertate și responsabilitate personală.

Preoții incardinați în diferitele dieceze nu sunt membri ai Prelaturii; ei pot, totuși, să adere la Opus Dei prin intermediul Societății Sacerdotale a Sfintei Cruci, care este o asociație de clerici proprie și intrinsecă Prelaturii.

2. Cerințe pentru aderarea la Opus Dei

Întrucât întrarea în Opus Dei implică un angajament vocațional, ea nu poate depinde exclusiv de voința persoanei în cauză, ci Biserica trebuie să încerce să discearnă dacă aceasta întrunește condițiile pentru a fi considerată că a primit această

chemare, în mod similar celor care aspiră la preoție într-o dieceză.

În acest scop, Statutul Prelaturii stabilește câteva cerințe generale pentru încorporare și prevede acordarea acesteia de către vicarul regional.

Cerințele sunt următoarele

a) să fie un laic catolic credincios cu uzul rațiunii și să fi împlinit vârsta de optsprezece ani - adică vârsta canonică a majoratului;

b) să fie dispus să își asume obligațiile de apartenență la Opus Dei în calitate de numerar, asociat sau supranumerar (aceste distincții între credincioși se referă în special la disponibilitate obișnuită de a se dedica activităților apostolice ale Prelaturii, derivată din diferitele circumstanțe permanente ale fiecăruia, fără a implica vreo gradație a apartenenței la Opus Dei).

Încorporarea se realizează prin intermediul unei declarații de voință din partea celui interesat și a unei declarații din partea persoanei care reprezintă autoritatea Prelaturii în acest act, în prezența a doi martori:

a) credinciosul declară că se angajează să rămână sub jurisdicția Prelatului pentru a se dedica singurului scop spiritual al Prelaturei și pentru a îndeplini toate îndatoririle pe care le implică apartenența la Opus Dei ca numerar, asociat sau supranumerar;

b) reprezentantul Prelaturii declară că Prelatura va asigura persoanei în cauză o asiduă formare doctrinar-religioasă, ascetică și apostolică, precum și asistență pastorală din partea clerului său, și că va îndeplini celelalte obligații care îi sunt atribuite față de credincioșii săi.

La încorporare, credincioșii devin parte a Opus Dei. Legătura de

comuniune cu Prelatura pe care a contractat-o nu afectează raportul său juridic cu dieceza căreia i-a aparținut și continuă să îi aparțină, întrucât încorporarea nu modifică nici poziția sa de credincios obișnuit în Biserică, nici statutul său de cetățean obișnuit și, prin urmare, nu îl distinge de ceilalți catolici, egali săi.

3. Etapele încorporării în Opus Dei

Urmând experiența Bisericii, atât pentru a garanta libertatea persoanei în cauză, cât și pentru a discerne dacă aceasta îndeplinește condițiile personale necesare, încorporarea în Prelatură se realizează conform unei proceduri eșalonate, care este descrisă mai jos.

1) **Admiterea:** pentru a adera la Prelatură, este necesar, în primul rând, să se solicite admiterea. Este

luată în considerare doar cererea făcută în scris, cu acordul directorului centrului Opus Dei respectiv, adresată Ordinarului competent al Prelaturii (Prelatul).

Această cerere presupune un răspuns afirmativ la chemarea divină pe care persoana a primit-o; prin urmare, din acest moment, persoana în cauză este considerată membru al Prelaturii și încearcă să se comporte ca atare, deși nu a dobândit încă niciun angajament juridic.

Atunci când cineva solicită admiterea în Prelatură, el face un pas de mare importanță în viața sa, deoarece răspunde afirmativ la ceea ce este convins că este o voință divină pentru el. Cererea sa cere decizia de a-și asuma datoria morală de fidelitate față de propria vocație, care în sine decade doar în cazul în care persoana în cauză consideră în

conștiință că, în realitate, aceasta nu a fost voința lui Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, atunci când cineva solicită admiterea în Opus Dei, răspunde unei chemări pentru totdeauna, dar datoria de fidelitate este doar față de Dumnezeu, fără a contracta încă vreo legătură cu Prelatura. Dar credinciosul, din momentul cererii de admitere, trăiește de facto ca membru al Opus Dei și are dreptul de a primi din partea Prelaturii îngrijirea pastorală și formarea necesare pentru îndeplinirea scopului său (și, în măsura în care face acest lucru, este supus, logic, în mod similar oricărui alt credincios cu dieceza sa etc., regimului Prelaturii).

La șase luni de la cerere, vicarul regional poate acorda admiterea. Înainte de a face acest lucru, Prelatura se asigură că partea interesată acționează în deplină

libertate. De asemenea, persoana trebuie să declare în mod expres că a înțeles că vocația la Opus Dei este de natură seculară, proprie credincioșilor obișnuiți, fără schimbare de statut, și că urmărirea sfințeniei implică un angajament pentru o muncă serioasă, care asigură propriul sprijin și permite să se contribuie la susținerea activităților apostolice.

2) **Oblația:** odată admis, trebuie să treacă un an înainte ca vicarul regional să acorde încorporarea în Prelatură (care la început este doar temporară). Prin urmare, trece cel puțin un an și jumătate din momentul în care persoana interesată solicită admiterea în Opus Dei până când intră efectiv sub jurisdicția Prelatului.

Prima încorporare - numită „oblație” în statut - are un caracter temporar, din aceleași motive legate de

garantarea libertății și adecvării persoanei în cauză: este valabilă până la 19 martie următor (data aleasă în onoarea Sfântului Iosif) și trebuie reînnoită anual. Pentru reînnoirea acesteia - care trebuie făcută la 19 martie - este necesară permisiunea vicarului (care este prezumată). Este suficient să se facă un act intern de voință de a o reînnoi și să se comunice, prin intermediul directorului centrului Lucrării, că acest lucru a fost făcut.

Pentru oblație, este necesară vârsta majoratului canonic (optsprezece ani). Prin urmare, cererea de admitere poate fi făcută de la vârsta de șaisprezece ani și jumătate. Până la vârsta de optsprezece ani, o astfel de cerere nu poate fi făcută fără permisiunea explicită a părinților.

3) Fidelitatea: după cinci ani de încorporare temporară, vicarul regional (cu confirmarea prelatului)

poate acorda încorporarea definitivă, numită „fidelitate”.

Caracterul definitiv al legăturii de comuniune cu Prelatura materializează dorința exprimată de la început și o determină juridic. Sfântul Josemaría a prevăzut că, înainte de a face fidelitatea, credincioșii trebuie să declare în mod expres în fața a doi martori că se angajează, din onestitatea lor creștină, la anumite obligații, deja implicite în datoria de fidelitate față de vocație, care au o relevanță specială pentru Opus Dei; mai precis

a) să apere unitatea spirituală, morală și juridică a Lucrării;

b) de a-i ajuta pe alții, inclusiv pe directori, printr-o corectare fraternă;

c) să se îngrijească și mai mult de fidelitatea față de doctrina Bisericii și față de spiritul Lucrării, formându-și o conștiință corectă, cerând sfatul

atunci când este necesar și acționând întotdeauna cu deplină libertate și responsabilitate personală.

Bibliografie de bază

Statutul Prelaturii Sfintei Cruci și Opus Dei, nn. 17-27 și 59-66

A. VIANA, *Introducción al estudio de las prelaturas*, Eunsa, Pamplona 2006, pp. 99-101.

A. DE FUENMAYOR - V. GÓMEZ-IGLESIAS - J.L. ILLANES, *El itinerario jurídico del Opus Dei. Historia y defensa de un carisma*, Eunsa, Pamplona 1989, pp. 469-474.

F. OCÁRIZ, *La vocación al Opus Dei como vocación en la Iglesia*, în P. RODRÍGUEZ - F. OCÁRIZ - J.L.

ILLANES, *El Opus Dei en la Iglesia. Introducción eclesiológica a la vida y el espíritu del Opus Dei*, Rialp, Madrid 1993, pp. 135-198.

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/crestini-
in-mijlocul-lumii/](https://opusdei.org/ro-ro/article/crestini-in-mijlocul-lumii/) (03.03.2026)